

انتخاب روحانی راه را هموار کرد

تاریخ: ۰۳ شهریور ۱۳۹۲ - ۱۴:۳۰

کد خبر: ۱۶۰۳۳۰

هفته نامه تجارت فردا در آخرین شماره خود با سید محمد صادق خرازی درباره دیپلماسی دولت یازدهم گفت و گو ای انجام داده است که در ادامه می خوانید:

گفت و گو با صادق خرازی در نخستین روزهای روی کار آمدن دولت یازدهم حال و هوای دیگری دارد. خوشحالی او همسان با تمام مردم ایران و حتی فراتر از آن است. از دید او دولتی سر کار آمده است که به واسطه همفکری با اعضای آن هشت سال تحت آمادگی شدیدترین بعثانها قرار داشت.

القابی نظیر «دارو دسته نیویورکیها» یا اتهاماتی چون وداددن در برایر دشمنان غربی از جمله مواردی است که در این سالها نثار مذاکره کنندگان هستهای دولت اصلاحات شد. حتی برخی پا را فراتر نهادند و بعضی از اعضای تیم مذاکره کننده را متهم به جاسوسی کردند که اتهام به سید حسین موسویان گواهی بر این ادعاست.

موضوعی که مشاور ارشد رئیس جمهور اصلاحات با رد آن می گوید: «تیم هستهای دولت اصلاحات همه ارجاب بالاترین مسوولان نظام و زیر چشمان تیزبین رهبری انجام وظیفه کردند و هیچ اتهامی متوجه آنها نیست؛ بیشتر این افراد در وزارت خارجه دولت فعلی نیز حاضر هستند که این امر نشاندهنده بیگناهی آنهاست.

آقای دکتر طریف، آقای دکتر زمانی نیا، آقای دکتر خوشرو، این افراد جزو بهترین کارشناسان کشور هستند و البته باید توجه داشت که آقای دکتر طریف به عنوان یکی از مذاکره کنندگان هستهای دولت اصلاحات اکنون وزیر خارجه کشور است.» خرازی که طی سالهای 1989 تا 1995 به عنوان سفير ایران در سازمان ملل متعدد در نیویورک حضور داشت از جمله دیپلماتهايی است که از آمريكا هم شناخت کاملی دارد. وی در رابطه با برقراری مجدد روابط تهران و واشنگتن در سالهای آتي اينگونه عنوان میکند که اگر قرار باشد ما تعديل سیاستی در روابطمان با آمريكا داشته باشيم آن را تابعي از رفتار ایالات متحده در قبال ایران قلمداد ميکنیم. آمريكا همکاري بدون مابهaza از ایران ميخواهد و ايرانيها حاضر نیستند باج دهند.

کابينه یازدهم در حالی کار خود را آغاز کرد که ما با مشکلات فراوانی در ابعاد اقتصادی و همچنین پرونده هستهای کشور مواجه هستیم. در این شرایط آیا اعضای کابینه جدید میتوانند به کاهش مشکلات اقتصادی کشور و رفع مشکلات معیشتی مردم کمک کنند؟

آقای روحانی تلاش خواهد کرد تا از مجموعه طرفتهاي ملي برای موفقیت برنامههای دولت خوبی استفاده کند. البته تیم اقتصادی دولت هم باید مانند اعضای یک ارکستر سمفونیک در خواندن و اجرای نت همراه و همگام با رئیس جمهور باشند و با شناختی که من از بسیاری از اعضای کابینه دارم دارای خط مشی معتدل و برخوردار از فهم مدلهاي توسعه و پیشرفت هستند و آگاهی كاملی نسبت به وضع موجود اقتصادي کشور دارند. در هر حال امیدوارم این دولت در بعد اقتصادي موفقیتهاي خوبی را به دست آورد.

چیره شدن بر مشکلات اقتصادی از چه مسیری امکان‌پذیر خواهد بود؟

معتقدم برای حصول به موفقیت وزرای کشور هر کدام باید یک دیپلمات باشند و نقش یک دیپلمات را بازی کنند. دروازه حل مشکلات امروز کشور در بحث سیاست خارجی است. مطمئناً تمام اعضای کابینه به دنبال ایجاد تحول در بخشهاي مختلف سیاسي، اقتصادي و فرهنگي کشور هستند اما قاعدها وزرایی که درک مناسبی از تحولات جهانی داشته باشند، عملکرد بهتری خواهد داشت. معتقدم شخص آقای دکتر روحانی نیز نسبت به این موضوع توجه ویژهای دارد و

این دیدگاه را در انتخاب اعضای کابینه لحاظ کرده است. یعنی در کنار تجربه و کارآمدی وزرا باید یک نوع همفکری نسبت به تحولات جهانی نیز در میان اعضای کابینه وجود داشته باشد.

آیا حضور آقای ظریف در وزارت خارجه میتواند به بهبود مناسبات ایران با سایر کشورها و ارائه یک چهره غیرخصوصانه از کشورمان نزد افکار عمومی جهان کمکی کند؟

آقای دکتر ظریف برجسته‌ترین دیپلمات بینالمللی جمهوری اسلامی ایران هستند که از همه نرمها و ادبیات متعارف سیستم بین الملل، حقوق بین الملل و روابط بین الملل به خوبی آگاهی دارند و البته صاحب نظر و دارای برنامه و فکر نیز هستند.

اما در پاسخ به سوال شما باید گفت دیپلماسی مهمترین موضوع فعلی کشور است. در واقع دیپلماسی دروازه توسعه و رفع موانع و حذف تحریمهای کاهش تهدیدات است. مردم می‌خواهند با بهبود مناسبات ایران با سایر کشورها در تجارت، تولید و زندگی روزمره خود گشایشی ایجاد کنند. آقای دکتر ظریف بیش از 30 سال است که در صف و ستاد دیپلماسی کشور حضور موثری داشته است و یکی از دغدغه‌های همیشگی ایشان همواره اعتمادسازی و تنش زدایی با رعایت همه مبانی اصولی جمهوری اسلامی بوده است.

بر این اساس اعتمادسازی باید یکی از اصول سیاست خارجی کشور باشد. آقای روحانی با چه اهرمها یی باشد به جلب اعتماد عمومی جامعه بین الملل پیرداد؟

این سوال درستی است هرچند بندۀ به صورت مفهومی با این نوع سوال کردن مشکل دارم. اینکه ما چطور میتوانیم اعتماد جهانی را کسب کنیم یا به جلب افکار عمومی پیردادیم! چرا نمی‌پرسیم که جهان باید به چه صورت اعتماد ما را به دستآورد؟ مگر مردم ایران چه خطایی مرتکب شده اند که باید به دنبال اعتمادسازی باشند؟

البته ما نمیتوانیم منکر ادبیات یا گفتمان مذاکره یا رفتارها و هنجارها در جذب اعتماد طرف مقابل باشیم اما معتقدم هر بحثی متقابل است. مناسبات انسانی، اجتماعی و سیاسی و دیپلماتیک همه یک حرکت دوسویه است. اگر آنها (طرف های مذاکره کننده) رفتار درستی داشته باشند رفتار ما نیز متناسب با آن خواهد بود. اگر آنها رفتار خصمانه‌ای داشته باشند رفتار ما نیز خصمانه است.

البته آقای دکتر ظریف همچون آقای روحانی از این هنر و توانایی برخوردار است که مخاطب را تحت تاثیر سخنان خود قرار دهد. با زبان و ادبیاتی گفت و گو کند که مخاطب جذب سخنان او شود. به بیان دیگر میتوان گفت که در کلام آقایان روحانی و ظریف و دیگر اعضای کابینه یازدهم هارمونی وجود دارد که موجب میشود در بیان، کلام، استراتژی و سیاست آنها تعارضی وجود نداشته باشد.

کشمکشهای ایران و آمریکا یکی از مشکلات این روزهای سیاست خارجی ماست. آیا انتخاب آقای ظریف میتواند به کوتاه کردن دیوار بیاعتمادی روابط تهران و واشنگتن بینجامد؟ شما در مطلبی اشاره کرده بودید که اگر ما نشانه های مثبتی از سوی آمریکا مشاهده کنیم و عادیسازی روابط جزو سیاستهای ما قرار بگیرد، ظریف بهترین فرد برای ارزیابی اوضاع و عمل به آن بدون هیچگونه سوءتفاهم است.

در سیاست خارجی هیچ موضوعی قطعی و قراردادی نیست و همه چیز تابع منافع ملی و امنیت پایدار است. طبعاً سیاست ما نیز تابعی از رفتار متقابل است. اگر آمریکاییها تغییری در سیاستهایشان حاصل کنند دو طرف میتوانند به صورت جدی در رابطه با بهبود روابط مذاکره کنند.

من الان خوشبینی سابق را ندارم. تاثیر لایهای اسرائیل و عربی و هزینه هایی را که طی ماههای اخیر برای ارائه چهره دیگری از آقای روحانی صرف شده است نمیتوان نادیده گرفت. ما تنها به دنبال تغییر ادبیات صرف آمریکاییها نیستیم. با شناختی که من از ارکان نظام یعنی مقام معظم رهبری، رئیس جمهور، وزیر خارجه و مجلس دارم میدانم که همه به دنبال تغییر هنجارها و تغییر سیاستها و گشایشهای جدید در روابط هستند. اما در هر صورت معتقدم این مردم و نسل آینده ما را نمیبخشند و از ما نمی‌گذرند اگر بخواهیم با ساده بینی به هر خواسته‌ای تن در دهیم. بله من گفتم جواد بهترین مذاکره‌کننده برای رفع سوءتفاهمهاست. اما بشرطها و شروطها.

چه شرط و شروطی؟

ما در سالهای اخیر نسبت به یکسری موضوعات بیتوجه بودیم. البته منظور از ما مجموعه افراد تاثیرگذار در ایران و آمریکاست. به طور مثال اوباما فرصتی برای تهران و واشنگتن بود که هم خود اوباما این فرصت را قادر ندانست و هم ما این فرصت را تشخیص ندادیم. نامه نگاریهای اشتباهی توسط رئیسجمهور قبل صورت گرفت که همه نیز بیباسخ ماند. در شرایط فعلی نیز آقای روحانی یک فرصت است و اگر آقای اوباما خوب تشخیص دهد میتواند از این فرصت استفاده کند.

بهبود مناسبات ایران و آمریکا همه در اختیار ما نیست. ایران 50 درصد قضیه است. 50 درصد باقی ماجرا بر میگردد به رفتار و عملکرد آمریکایها. اگر آمریکایها بخواهند در دولت جدید نیز رفتار گذشته را در پیش بگیرند ما به جایی تمیسیم. نیاز ما تغییر سیاست در آنسوی آبهاست. آمریکایها باید این تغییر را ایجاد کنند. تاریخ گواه رفتارهای بیحب و بغض ایرانیهای است. ما دشمنان خود را بخشیدهایم. تمام کشورهای منطقه و برخی از کشورهای اروپایی در جنگ هشت ساله علیه ما اقدام کردند اما ما آنها را بخشیدیم. قرار نیست ما با تاریخ زندگی کنیم. قرار است با واقعیتها زندگی کنیم.

مقامات کاخ سفید مدعی هستند تحریمهای حید محصل عملکرد مجلس نمایندگان و کنگره‌نشینان آمریکایی است و خود را از سیکنانهای منفی اخیری که از سوی ایالات متحده برای ایران فرستاده شده می‌برایند. آیا واقعاً مقامات کاخ سفید از آنچه در مجلسین آمریکا میگذرد بیاطلاع هستند؟

این ساده انگاری بیش نیست که فکر کنیم مقامات کاخ سفید از آنچه در ایالات متحده می‌گذرد اطلاعی ندارند. مگر ممکن است در یک نظام سیاسی مثل ایالات متحده سیاست خارجی بخشی از استراتژی مشترک وزارت خارجه، شورای امنیت ملی، کنگره، سیا، پنتاگون و کاخ سفید نباشد. اینها تناقضات رفتاری و دودوره بازی آمریکایی است. مطمئناً رئیسجمهور آمریکا میتواند از حق قانونی خود در این کشور استفاده کند و مصوبه اخیر تحریمی ایران را وتو کند. میتواند برای منافع ملی مجلسین را منحل کند. اینها استراتژی چماق و هویج را در مقابل ایران به کار میگیرند، استراتژیای که هیچگاه در قبال ایران و ایرانی جواب نمیدهد.

با این حساب آمریکایها نمیخواهند سیاست صادقانهای را در برابر ایران اتخاذ کنند. پس آقای روحانی به چه صورت میخواهد نسبت به خنثیسازی تحریمهای اقدام کند؟

طمثناً رئیس جمهور مجری برنامهای حوزه دیپلماسی کشور است اما سیاست خارجی باید در ابتدا در شورای عالی امنیت ملی به تصویب مقام معظم رهبری برسد. ما در سیاست خارجی متمرکز هستیم و هیچگونه تکروی نداریم. سیاست خارجی چارجوهای اخلاقی خودش را دارد که موضوع رابطه با آمریکا نیز از این اصل مستثنی نیست. اگر قرار باشد ما تغییر سیاستی در روابطمان با آمریکا داشته باشیم آن را تابعی از رفتار ایالات متحده در قبال ایران قلمداد میکنیم.

آمریکا همکاری بدون مابه ازا از ایران میخواهد و ایرانیها حاضر نیستند باج دهنند. اگر آمریکا همفکری و همکاری ایران را در عراق، افغانستان و خاورمیانه می‌خواهد ناچار است مابه ازا آن را پرداخت کند. ما با آمریکا منافع مشترک و تهدیدات مشترک داریم. تعریف منافع و تهدیدات مشترک نیازمند یک واکاوی جدی و فهم مشترک از شرایط دو طرف است. این حرف و سخن درستی است که آمریکایی دموکرات به ما نزدیک است. اما ما میبینیم که در دوران ریاست جمهوری اوباما که یک رئیسجمهور دموکرات است، بیشترین تحریمها نصیب ایران شده است. این سیاست باید تغییر کند یعنی ما باید در عمل شاهد خواست آمریکا برای نزدیکی به ایران باشیم چرا که در غیر این صورت تغییر لحن هیچ گرهی را از مشکلات دوجانبه باز نمیکند.

این امکان وجود دارد که آمریکایها کاهش تحریمها را در دستور کارشان قرار دهند؟

آمریکایها یکی از پرآگماتیسترن ملتها هستند. پرآگماتیسم، دکترین سیاست خارجی و سیاست داخلی آمریکاست و شاید به تعبیر دیگر پرآگماتیسم مهمترین عنصر رفتاری در روانشناسی فردی و اجتماعی مردم ایالات متحده است. چرا نباید امکان کاهش تحریمها را متصور بدانیم؟ اما قاعده‌تاً ما باید با برنامه حرکت کنیم تا آمریکایها را به نقطه‌ای از فهم مشترک برسانیم. ما باید یک تغییر ماهوی در رفتارهایمان داشته باشیم. باید درهای کشور را به روی برخی از شخصیتهای موثر آمریکایی باز کنیم تا از نزدیک واقعیتهای ایران را بینند. یک عدم شناخت از واقعیتهای ایران نزد

آمریکاییها وجود دارد که موجب به وجود آمدن سوءتفاهماتی شده است.

یعنی بحث تبادل هیاتها را در دستور کار خود قرار دهیم؟

تبادل چهرههای تاثیرگذار را. ما در یک چالش جدی با اسرائیل و اعراب قرار داریم. به همان اندازه که به نفع آمریکاست که به عادیسازی روابط با ایران پردازد، به همان اندازه اعراب و لابی یهودیها و اسرائیل مخالف این نزدیکی روابط هستند و به همین جهت نیز کارشناسی میکنند. آمریکاییها شناخت دقیقی از ایران ندارند و نمیدانند مردم ایران این روزها یکی از پیشرفت‌ترین ملت‌های منطقه‌اند. از جمله تحصیلکردترین مردم جهان هستند. پایه سواد و دانش در کشور ما بالاست. آمریکاییها باید این واقعیت را بدانند و بپذیرند. به نظرم با آگاهی از این واقعیتها امکان جلوگیری از ادامه و بروز بسیاری از سوءتفاهمها وجود دارد.

از همان ابتدای صدور نخستین قطع نامه‌های یکجانبه غرب علیه ایران بسیاری از کشورهای جهان به ابراز مخالفت با آن پرداختند. در دور اخیر تحریم‌های یکجانبه واشنگتن نیز مقامات چین، ترکیه و روسیه اینگونه عنوان کرده‌اند که کاهش بیشتر واردات نفت از ایران عملی نیست.

کشورهایی که شما به آنها اشاره کردید تنها در حوزه منافع ملی خود و مراودات جهانی با ما رفتار میکنند. نفت و انرژی ما را و گاه پول ما را مفت میخواهند و با کارت ایران بازی میکنند. تا روزی که ما از تقابل به نرمالیزیشن در روابط با اروپا و ایالات متحده نرسیم سیاست قدرتهای شرقی چون چین، هند و روسیه در قبال ایران منطقی نخواهد شد.

بر این اساس شما معتقدید که ما باید به عادیسازی روابط با غرب پردازیم. یعنی به جبهه کشورهای غربی بیش از کشورهای شرقی بها دهیم؟

خیر، من این را نمیگویم. حرف من این است که باید به اندازه ظرفیت هر کشوری به آن بها داد. ما باید ظرفیت اروپا را نادیده بگیریم و فقط به کشورهای آسیای جنوب شرقی نزدیک شویم. پتانسیل کشورهایی حوزه آسیای جنوب شرقی در جایگاه خود قابل قبول است اما کشورهای اروپایی در چانهزیهای بینالمللی از جایگاه بسیار بالاتری برخوردار هستند.

صدایی هم از ایران شنیده میشود که نباید به نزدیکی روابط با غرب پرداخت. این صدا از ارگانهای مختلفی چون سپاه و بسیج شنیده میشود. آیا بهتر نیست انسجامی در امواج ارسالی ایران برای ارتباط با جامعه جهانی وجود داشته باشد.

این صدایها واقعیت‌های جامعه ما هستند. سپاه و بسیج ستون فقرات امنیت ملی ایران محسوب میشوند. نمی‌توان از آنها خواست که در روز حنگ و دفاع به جبهه برون و جهاد و تلاش کنند و با بروز واقعه نظارهگر و محکوم به سکوت شوند. در تمام نقاط دنیا نظامیان در رابطه با سیاست اظهارنظر میکنند. من از جمله کسانی هستم که همواره موافق موضوع گیری نظامیان بوده و هستم.

اگر قرار بر آزادی بیان است آنها نیز باید حرف بزنند اما باید آنها را توجیه کرد. دموکراسی یعنی همین. نمیشود به آنها گفت تو ساكت شو و حرفی نزن و فقط بجنگ. زمانی که آنها دسته رفتند و شهید شدند به آنها نگفتم که دخالت نکنید حال اینکه از آنها بخواهیم حرف نزنند و ساكت بمانند عین نامردی است. دستگاه سیاست خارجی کشور در اینگونه موارد باید وارد عمل شود و از آنها بخواهد با درنظرگیری موقعیت ایران در نظام بینالملل به اظهارنظر پردازند. وجود نیروی نظامی هوشمند و قدرتمند ابزار موقفيت برای دیپلماسی کشور خواهد بود.

بنابراین وزارت خارجه باید تلاش کند تا تمامی ارگانهای ذیربطر را از آنجه در جامعه جهانی میگذرد آگاه سازد. بله، همینطور است.

آقای خرازی، روابط ایران و اروپا در این دوره به چه سرانجامی میرسد. مقامات انگلیسی از انتخاب آقای روحانی ابراز خشنودی کرده‌اند، حتی ویلیام هیگ وزیر خارجه این کشور گفته است ما آماده بیهود گام به گام روابط با ایران هستیم.

من به تنظیم و توسعه مناسبات ایران و اروپا امیدوارم. اروپا باید مهمترین شریک سیاسی و اقتصادی ایران شود. البته

مجدداً بشرطها و شروطها. ما با اروپایی امروز که درک درستی از رابطه با ایران ندارد نمیتوانیم از اتحاد استراتژیک حرف بزنیم. اتحاد دارای ظرایف و حساسیتهای جدی است که شرایط آن فعلآ در طرف غربی مهیا نیست. وجهان غربی خواستار تغییر کامل ایران امروز است. هم به لحاظ فکری و هم اعتقادی؛ لذا ما نمیتوانیم برای اتحاد استراتژیک مبانی فلسفی لیبرال دموکراسی یا نرمهای لیبرالیسم فرهنگ غربی را بپذیریم و خودمان را متوقف کنیم چرا که در آن صورت دیگر جمهوری اسلامی نیستیم. قلم بر منافع ملي و ارزش هایمان کشیدهایم و همه گذشته خود را نادیده گرفتهایم. در رابطه با انگلستان هم باید عرض کنم مردم انگلستان در پیشتر تاریخ به مردمانی صور، رند و زیرک معروف هستند اما در ماجراهی قطع رابطه با ایران دولت محافظه کار و راستگاری انگلستان گرفتار تندروی و زیاده روی شد. در حالی که دولت ایران از حوادث پدید آمده اظهار تاسف کرد آنها به قطع رابطه مبادرت کردند. دولت نو محافظه کار فاقد تجربه، بینش و دانش نسبت به ایران بود و بر همین اساس نیز به آن شکل عمل کرد.

بنابراین امکان عادیسازی روابط ایران و انگلیس دور از دسترس نیست؟

انگلیسیها دنبال فرصت هستند.

روی کار آمدن آقای روحانی این فرصت را برای آنها فراهم کرد؟

رابطه با ایران تماماً فرصت است. من اگر حاکم بودم میگفتمن انگلیسیها باید ببینند عذرخواهی کنند و پس از آن به برقراری روابط بپردازند. اینکه وزارت خارجه عذرخواهی انگلیسیها را پیششرط برقراری مجدد روابط قرار دهد. انگلیسیها با وجود افزاد زیرک و رند بعید بود که چهار این اشتباہ استراتژیک شوند. اشتباہی که رهبری ایران، رئیسجمهور سابق و تمام مردم ایران آن را پذیرفتند اما انگلیسیها به سرعت به قطع رابطه اقدام کردند. انگار دنبال یک بهانه برای مصارف داخلیشان بودند. میخواستند فرار به جلو داشته باشند. انگلیسیها در تمام سالهای بعد از انقلاب روابط خود با ایران را حفظ کرده بودند. اساساً اتفاقاً که طی این سی و چند سال از سوی انگلیسیها به آمریکایها وارد میشد این بود که شما ایران را نمیشناسید. ما به واسطه وجود سفارت خود در ایران شناخت درستی از این کشور داریم. اما نمیدانم چرا به آن صورت عمل کردند.

سیاست عجولانه انگلیس در قبال ایران میتواند تحت تاثیر لایی صهیونیست باشد؟

خیر، محافظه کارها در انگلیس تازه دمام و تازه کار بودند به همین دلیل این اشتباہ استراتژیک را مرتکب شدند.

آقای روحانی روابط با اروپا را باید از طریق انگلیس دنبال کند یا باید توان و پتانسیل کشورهایی مانند فرانسه را نیز در نظر بگیرد. این سوال را از این حیث پرسیدم که جنابعالی سالها در مقام سفير ایران در فرانسه حضور داشتید.

امروز اروپا با وجود تمامی کاستیها و نواقص در اساسنامه از عنوان یک اتحادیه برخوردار است؛ لذا به صورت کلی نمیتوان گفت دروازه ورود ایران به اروپا از لندن بریج میگذرد یا از خیابان شانزهلهیزه. هر دو کشور دارای منافع و تهدیدات مشترک با خود و ایران هستند. اما از فرانسه تاریخ تلخی که ذائقه ایرانیان را آزده کند به جز جنگ و حمایت از صدام حسین وجود ندارد. سابقه استعمار ایرانیها خاطره تلخی از انگلستان در اذهان مردم کشورمان باقی گذاشته است. اما در هر صورت هر دو جریان فکری و تاریخی دو فرهنگ متفاوت و دو دیدگاه مختلف دارند. انگلیس نماد فرهنگ و تمدن آنگلوساکسون است و فرانسه نماد فرهنگ، تاریخ و ادبیات فرانکوفونها. دو جهان تمدنی که روزی رویارویی یکدیگر قرار داشتند اما امروز همزیستی مسالمتآمیزی دارند.

دیگر کشورهای اروپایی مانند آلمان چطور؟

آلمن هم کشور مهمی است. اما این کشور ظرفیت بینالمللی محدودتری دارد. فرانسه نماد یک تمدن است. البته من نمیخواهم به جنایات فرانسویها در قبال مردم آفریقا بی توجه باشم. یا سیاستهایی گذشته انگلیسیها در طول تاریخ را از یاد ببریم. اما این به معنای زندگی در گذشته نیست. ما باید در امروز زندگی کنیم. نگونبخت ملتی است که رهبرانشان بخواهند با تاریخ به اداره کشور بپردازند.

ما باید از تاریخ برای درس گرفتن استفاده کنیم. از ظرفیتهای امروزی برای اداره کشور بهره ببریم. فرانسه اگر سیاست عاقلانهای را در پیش گیرد نقاط فهم مشترکی با ایران دارد. بنده در بحث سوریه و لبنان مذاکرات متعددی با فرانسویها

داشتم. این مذاکرات به اندازهای موفق بود که ژاک شیراک رئیسجمهور وقت فرانسه تلاش کرد تا اتحادیه اروپا، حزب الله را جزو گروههای تروریستی قرار ندهد اما متأسفانه به دلیل ضعف سیاست خارجی دولت دهم حزب الله جزو گروههای تروریستی اتحادیه اروپا قرار گرفت و کسی هم در ایران به آن اعتراض نکرد.

در آن دوره بنده بنا بر حکم رهبری با شیراک مذاکره کردم که مدارک و پروندهای آن هنوز نیز موجود است؛ لذا معتقدم فرانسه کشوری است که از پنانسیل فراوانی برای پیشیرد سیاستهای ما برخوردار است.

سفر افرادی چون خاوری سولانا به ایران میتواند به بهبود روابط ایران با اتحادیه اروپایی که حلقه اصلی اعصابی گروه 5+1 را تشکیل می‌دهد، یاری رساند.

آقای سولانا امروز دیگر قدرت اجرایی ندارد. مانند من بیشتر به مطالعه تاریخ و علوم تخصصی خود میپردازد. البته ایشان یک شخصیت موجه در اروپاست اما فاقد موقعیت تصمیمگیر و تصمیمساز است و بعید میدانم فعلًا بتواند در قبال ایران کاری انجام دهد.

با توجه به اشرافی که آقای روحانی به پرونده هسته‌ای کشور دارد، وضعیت این پرونده را در دولت اعتدالگرا چگونه میبینید؟

آقای روحانی دارای شخصیت با تجربه، ایدهپرداز و با ابتکار عملهای جدی است. من به آقای روحانی بسیار امیدوارم.

این بحث وجود دارد که باید پرونده هسته‌ای کشور را از حیطه مسؤولیت دبیر شورای عالی امنیت ملی کشور خارج کرد و با یک تیم مذاکره کننده قوی آن را وارد پروسهای تخصصی کرد. آیا این اقدام میتواند در کاهش مشکلات پرونده هسته‌ای ایران تاثیرگذار باشد.

ببینید دلیل آنکه تصمیم گرفته شد روزی این پرونده به شورای عالی امنیت برود به دلیل ابعاد ملی آن بود و مهمترین علت و عنصر برای رسیدن به این تصمیم شخص آقای روحانی بود. الان نیز تصمیم با خود رئیسجمهور تصمیم بگیرند ماهیت و هویت مذاکرات با هیچ بستر قانونی ندارد، بیشتر عرفی بود الان هم باید خود آقای رئیس جمهور تصمیم بگیرند ماهیت و هویت مذاکرات با چه مکانیسمی دنبال شود.

آیا آقای روحانی تمایلی به استفاده از اعصابی تیم مذاکره‌کننده دولت اصلاحات در تیم دولت اعتدالگرا دارد؟

آقای روحانی رئیس جمهور همه آحاد ملت با دیدگاههای متفاوت است. ایشان باید از بهترینها فارغ از اینکه گرایش سیاسی آن فرد چیست، استفاده کند و چیدمان تیم مذاکره‌کننده را سامان دهد.

با توجه به اشرافی که آقای روحانی نسبت به پرونده هسته‌ای کشور دارد کمان میکنید وضعیت این پرونده در دوره ریاستجمهوری ایشان چه سرانجامی داشته باشد؟

آقای روحانی فرد زیرکی است. البته من خبری از برنامه های ایشان برای ادامه مذاکرات هسته‌ای ندارم. اما میدانم که بیگدار به آب نمیزند. در حال حاضر نیز 50 درصد قضیه رفتار متفاوت دولت آقای روحانی در عادیسازی مناسبات و همچنین نحوه مذاکرات با طرف مقابل است. شما میتوانید با نحوه صحبت کردنتان سختترین انسانها را آرام و همچنین آرامترین انسانها را عصبی کنید. این نکته بسیار مهمی در سیاست خارجی است. اینکه بتوان با یک بیان و سحر سخن نظر طرف مقابل را جلب کرد. مقام معظم رهبری، آقای خاتمی و البته آقای روحانی افرادی هستند که میتوانند مخاطب را جذب گفتار خود کنند. مذاکره کننده باید اینگونه باشد. در سطح بینالملل نیز خانم کلینتون و اوباما از این توانایی برخوردار هستند. مذاکره کننده باید از قدرت در پاسخگویی برخوردار باشد. تا بتواند فرد مقابل را وادار کند در برایش زانو بزند. من افق دولت آقای روحانی و وزارت خارجه ایشان را بسیار روش می‌بینم و از خدا نیز میخواهم که به آنها کمک کند. مهمترین کار ما کمک کردن به دولتی است که میخواهد منافع ملی کشور را سامان دهد.

در این میان ما باید برای امتیازگیری، امتیازی هم واگذار کنیم؟

ابد. ایران در یک موقعیت ژئوپولیتیک، ژئواستراتژیک و ژئوکاتومیکی قرار دارد. اگر شما بدانید که چه کسی هستید و چگونه میخواهید خود را عرضه کنید همه طالب شما میشوند. ایران همیشه نوعروس است و همیشه هم خواهان دارد.

یعنی ما نباید به هیچ وجه بحث توقف غنیسازی 20 درصد را در دستور کارمان قرار دهیم. بینید مذاکرات هسته‌ای ایران هم پروسه است و هم بروزه و به این راحتیها نمی‌توان در مورد آن نظر داد. البته به نظرم کارهایی انجام شده است و مسوولان دولت آقای روحانی برنامه ریزی‌هایی برای مذاکرات انجام داده اند.

با توجه به اتهام جاسوسی که نسبت به برخی از مذاکره‌کنندگان هسته‌ای تیم آقای روحانی مطرح شده است میتوان در چنین تیم جدید از این افراد و چهره‌ها استفاده کرد.

متاسفانه فرافکنی و بدگویی فرهنگ عدهای شده است. بیمجانا نسبت دادن اتهام، گناه کبیره است. تیم هسته‌ای دولت اصلاحات همه از جانب بالاترین مسوولان نظام و زیر چشمان تیزبین رهبری انجام وظیفه کردند. این افراد در وزارت خارجه دولت فعلی حاضر هستند. آقای دکتر طریف. آقای دکتر زمانیبا. آقای دکتر خوشرو. این افراد جزو بهترین کارشناسان کشور هستند. یکی از مذاکره‌کنندگان دولت اصلاحات هماکنون وزیر خارجه دولت یازدهم است.

اصطلاح دار و دسته نیوبوریکی ها را هم برای مذاکره کنندگان هسته ای دولت اصلاحات مطرح کردند. برخی عادت به بیوهوده گویی دارند. بهترین نیروهای انقلابی را با تهمت و بهتان از مسیر خدمت به مردم محروم کردند و عدهای را خانه‌نشین. برخی از همین افراد از خانواده شهدا و از جانبازان جنگ هستند، راجع به خودم صحبت کردن خیلی سخت و دشوار است. من پیش از مأموریت نیویورک، هشت سال در جنگ و جبهه‌های جنگ حضور داشتم. در عملیات‌های متعددی حضور داشتم، مجرح شدم و عملهای جراحی انجام دادم. بیماری سرطانی که به آن مبتلا هستم از یادگارهای دوران جنگ است، ما در نیویورک عملکرد بسیار موفقی داشتیم همه اذعان دارند هدف ما گشت و گذار در خیابانهای نیویورک نبود. دیگر اعضاً تیم هسته‌ای نیز تنها در جهت ایفای وظیفه به آمریکا سفر میکردند.

اتهامی را نیز متوجه آقای موسویان کردند.

شما میدانید که آقای موسویان دو برادرش شهید شده است؟ میدانید آقای موسویان در اوایل انقلاب آمریکا بود و با واقعه جنگ به ایران آمد و داوطلب اعزام به جبهه شد؟ او در طول سالهای انقلاب در خدمت نظام بود. خانواده او یکی از متدينترین و مورد احترام ترین مردمان کاشان هستند. من با ایشان شاید در برخی موضوعات قرابت فکری نداشته باشم و یا نگاه دیگری به رفتار و هنگار دیلماسی داشته باشم ولی از تهمت و بهتان واقعاً ابراز ازنجار میکنم.

همه این موضوعات نشان دهنده گسترش بیتقوایی است. خدا به ما رحم کند که در قدرت دچار توهمنشیم. چرا که اگر در قدرت دچار توهمنشیم، بدبخت میشویم. باید دعا کنیم خداوند تکر و غرور نخوت را در ما نابود کند. ما نباید به دنبال انتقام گرفتن باشیم. در همین رابطه نیز معتقدم نبایست از کارگزاران دولت نهم و دهم انتقام گرفت این افراد برادران ما هستند. اگر دیگران بد عمل کردند و بدرفتار با ما بودند ما نباید آنها باشیم. سیاست که میدان چوگانیاری عهد بابلیان نیست که بخواهیم با بازی با سرها و سر زدن انتقام بگیریم. اهل اعتدال و تدبیر بایست متعهد باشد مقابله به مثل با برادر مسلمان جنایت است.

بحثها باید در چه فازی هدایت شود تا به توقف اعمال تحریمهای سازمان ملل و اروپا و آمریکا منجر شود؟ ابتکار عمل لازم است و باید با برنامه‌ریزی اقدام شود.

آقای خرازی در بحث روابط ما با اعراب و همجنین کشورهای همسایه آقای رئیس‌جمهور دارای موضوع روشنی هستند. آیا این سیاستها میتوانند به بهبود روابط ما با کشورهای عربی به ویژه پادشاهی سعودی کمکی کند. آقای روحانی در نخستین نشست مطبوعاتی خود با اشاره به امضای موافقنامه همکاریهای امنیتی تهران و ریاض توسط خود از بهبود روابط ابراز خرسندي کرده بود.

بله، درست است. مذاکرات استراتژیک آقای روحانی با نایف سلطان و ملک عبدالله در دولت آقای خاتمی، مذاکرات جامع و کاملی است که میتواند مبنای مناسبات جدید نیز باشد. استراتژی آقای روحانی شفاف و روشن است، ایشان هم اینک رئیس جمهور ایران است. ایرانی که دارای موقعیت خاص جغرافیایی و دارای تکنولوژی و هایتک است حضور و انتخاب خود شخص آقای روحانی بخش عمدتی از راه را هموار کرد. اعراب نیز به رغم رفتار و سیاستهای دوگانه خود به

ایران برای ثبات و امنیت منطقه نیاز دارد.

فکر می کنید دولت آقای روحانی نیز بتواند مانند دولتهاي آقایان هاشمي و خاتمي روابط حسنهاي با سعوديه داشته باشد.

چراكه نه، اعراب آقای روحانی را خوب میشناسند. از پتانسیلهای ایران نیز به خوبی آگاهند. من دورنمای قابل قبولی از روابط دوجانبه ارزیابی میکنم. به ویژه اینکه آقای روحانی مورد حمایت آقای هاشمي و خاتمي نیز قرار دارد.

تعجیل دولت دهم در برقراری روابط با دولت جدید مصر با جراغ قرمز طرف مقابل همراه بود. دولت آقای روحانی باید به چه صورت وارد عمل شود تا صمن حفظ موضع عزمدانه ایران حرکتی در راستای برقراری ارتباط مجدد با مصر صورت داده باشد؟

خوب است کمی واقعین باشیم. این تعجیل و شتابزدگی فقط در دولت آقای احمدی نژاد نبود بلکه ما شاهد رفتار دوگانه مصریها در دوران آقای هاشمي و خاتمي هم بودیم. مصریها چه در دوران مبارک و چه دوران مرسي و چه الان دارای نفاق و دوگانگی در قبال ایران هستند، فعلًا باید بینیم چه کسی در مصر حکم میراند.

در دولت آقای روحانی موضع ما در برابر سوریه باید به چه صورت باشد؟

سوریه عمق استراتژیک ایران در خاورمیانه است و در عین حال متعدد استراتژیک ایران و حربالله نیز به شمار میرود. ما کمکها و مواضع مرحوم حافظ اسد در دوران جنگ هشت ساله را نباید فراموش کنیم. من مخالف سرکوب مردم در سوریه هستم و در عین حال مخالف حجم سنگین خشونت بیرحمانه و جنایات بشری هستم. اما شما باید بینید میلیشیایی که این همه جنایت می کند از کجا حمایت میشود. الف- سرویس اطلاعاتی اعراب، ب- نیروهای داوطلب القاعده و برخی جنگجویان عرب به همراه پول هنگفت عربستان، قطر، امارات، کویت و ترکیه.

پس ما در دولت آقای روحانی نیز باید سیاست فعلی مان در قبال سوریه را ادامه دهیم؟ همینطور است.

نیروهای حماس با انتقاد از رویه ایران در حمایت از دولت اسد ترجیح دادند به جبهه کشورهایی چون قطر و عربستان بیرونند اما به نظر می رسد با روی کار آمدن دولت آقای روحانی برخی از اعضای حماس به دنبال تجدیدنظر در موضع پیشین خود هستند. سیاست جمهوری اسلامی در رابطه با این افراد باید به چه صورت باشد؟

بینید حماس یک نیروی دموکراتیک و آزادیبخش است. در انتخابات غزه غرب و اعراب نسبت به حماس خیانت کردند. به ویژه قطریها که میخواستند با پول و ثروت، مجاهدتهاي تاریخي ملت فلسطین را غارت و دندانهای تیز مبارزان منطقه را کند کنند. حماس رجعت به حقیقت خویش خواهد کرد. سوریه متعدد استراتژیک حماس بوده و هست. و شواهد از بد و تولد اتفاضه نیز حاکی از این امر است. حماس زادگاهی سرزمین شام بود و پشتیبانی مردم. بی تردید مشروعیتها و مقبولیت آینده حماس به بازگشت به هویت خویش است. در آینده تحولات بسیاری در منطقه شکل میگیرد. یکی از آنها رجعت ترکها به سوی ماست.

اما با این وجود حمایتهای ایران از سوریها به مذاق ترکها خوشایند نبود و به سردی روابط تهران-آنکارا در سالهای گذشته انجامید. آیا ایران میتواند با ابتکار عملی جدید این روابط را به مرحله شکوفایی خود بازگردداند؟

سفر داود اوغلو به ایران نیز بر همین اساس صورت گرفت. اصولاً در هیچ مقطع تاریخ ایران و عثمانی، ایران و ترکیه این همه به هم نزدیک نبودهاند. در حال حاضر استراتژی دو کشور در راستای همکاری متقابل و همزیستی عالیقدرانه است و طبیعی است که اختلاف دیدگاه چه به صورت ماهوی و چه به صورت عینی وجود داشته باشد. ما باید تلاش میکردیم و احازه نمیدادیم سوریه و ترکیه به تقابل برسند. در دوران آقای خاتمي سوریه و ترکیه در آستانه جنگ قرار گرفتند، وزیر خارجه و رئیس جمهور وقت شاتل دیپلماسی راه انداختند و جلوی فاجعه بزرگی را گرفتند. من امیدوارم که آقای روحانی و سیاست خارجی ایشان بتوانند در اولین فرصت گامهای موثری در بهبود روابط بردارند.

شما اشاره کردید آقای اوغلو در سفر اخیر خود مذاکراتی با طرف ایرانی خود داشته است. این مذاکرات حول چه محوری بود؟
ترکیه فصل جدیدی از مناسبات با ایران را گشوده است. این مذاکرات نیز در همین راستا بود.

با وجود اینکه آمریکاییها از روی کارآمدن آقای روحانی ابراز حسنه‌ودی کرده‌اند اما برخی خبرها حاکی از توافق پشت پرده اوباما و نتایاهو در رابطه با اقدام علیه ایران است. اینطور عنوان می‌شود که سخنان تحریف شده آقای روحانی در راهپیمایی روز قدس دلیل محکمی برای برخورد با ایران است.

اسرائیل نگران مناسبات ایران و آمریکاست. البته علاوه بر اسرائیل، اعراب هم از روی کار آمدن روحانی خوشحال نیستند چراکه موقعیت اعراب با وجود ایران متزلزل خواهد شد. یک عصیانیت عجیب نسبت به آقای روحانی در میان اسرائیلیها و منافقین وجود دارد. با روی کار آمدن آقای روحانی مناسبات ایران با جامعه جهانی بهبود پیدا می‌کند؛ بر همین اساس برخی به دنبال تخریب جایگاه ایشان هستند. جالب این است که جامعه جهانی نیز از این موضوع آگاه است به نظرم هیاهوایی که در مورد حمله به ایران مطرح می‌شود بیشتر بازی با افکار عمومی است و تاثیر چندانی ندارد.

برخی از کشورهای غربی با استناد به سخنان آقای احمدینژاد در مورد همین موضوع (بحث نایودی اسرائیل) به قطع رابطه با ایران اقدام کردند. کانادا و انگلیس کشورهایی هستند که با این بهانه فعالیت سفارتخانه هایشان در تهران را متوقف کردند. وضعیت رابطه ما با این کشورها در دولت اعتقد‌گرا چه سرنوشتی خواهد داشت؟

در دولت آقای روحانی روابط ایران علاوه بر انگلیس با کانادا نیز بهبود پیدا می‌کند. یعنی کانادایی‌ها خود برای از سرگیری روابط اعلام آمادگی می‌کنند.

اخیراً جنبشی تحت عنوان «نه به تحریم» در راستای مقابله با تحریمهای یکجانبه اروپا و آمریکا راهاندازی شده است. آیا میتوان به موفقیت عملکرد این جنبش در ایجاد حساسیت جهانی نسبت به توقف تحریمهای یکجانبه غرب علیه ایران اميدوار بود؟

راهاندازی این جنبش بسیار عالی است. این موضوع نشاندهنده بلوغ جامعه مدنی ایران است و احساس مسوولیت روشنفکران یک جامعه را نشان میدهد. روشنفکران نباید تنها به دنبال نقد کردن باشند. بزرگترین عنصر روشنفکری مسؤولیت‌پذیری در برابر مردم است. مسوولیت تنها در نقد کردن خلاصه نمی‌شود. روشنفکران در برابر مردم تعهد دارند و یکی از مسؤولیتهای آنها این است که اگر ظلمی در خصوص مردم روا شود سعی در برملا کردن آن داشته باشند و من مطمئنم که جامعه جهانی با راهاندازی این جنبش حتماً صدای ما را خواهد شنید.